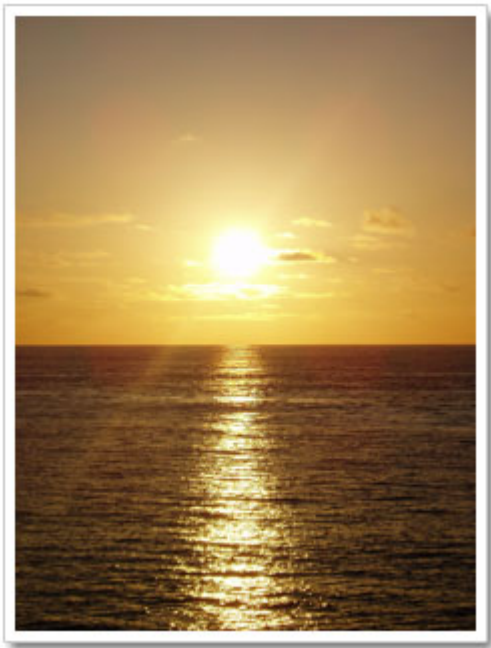

Περί της εσωτερικής ειρήνης (II)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

[...]

10 . Το πνεύμα μας είναι θλιμμένο, τα πάντα είναι θλίψη και οδύνη. Το βλέπετε μόνοι σας, όταν είστε σε κατάσταση ειρήνης, όλα είναι καλά, αλλά εδώ σ' αυτή τη ζωή τέτοια ειρήνη δεν διαρκεί για πολύ. Διαταράσσεται εύκολα. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε σε επαφή με την πηγή της Ζωής, τον Θεό- πάντοτε, αδιάλειπτα. Αν διαταραχθεί η εσωτερή μας ειρήνη, πρέπει αμέσως να ζητήσουμε τη βοήθειά Του, όπως ακριβώς ένα παιδί, που αμέσως μόλις αποχωρίζεται τη μητέρα του, κλαίει και αρχίζει να τη ζητάει. Φοβάται όταν είναι μόνο του.

Το ίδιο συμβαίνει και με την ψυχή μας: όταν βρίσκεται μόνη της, αποχωρισμένη από τον Κύριο, υποφέρει πολύ, αλλά όταν ενώνεται μαζί Του, όποια δυσκολία κι αν της τύχει, όλα είναι καλά. Η ψυχή υπερπηδά όλες τις δυσκολίες , διότι είναι πολύ ευχάριστο να είναι μαζί με τον Κύριο- νιώθει χαρά και ειρήνη. Η ψυχή γνωρίζει ότι πρέπει να περάσει δια πυρός και σιδήρου μέσα σ' αυτό τον κόσμο, προκειμένου να υπερβεί τα μικρά πράγματα αυτού του κόσμου, που μας βασανίζουν.

Αυτό που μας βασανίζει περισσότερο είναι οι λογισμοί μας. Οι λογισμοί μας οδηγούν σε κάθε λογής ενέργειες και μετά χάνουμε την ειρήνη μας και βασανιζόμαστε από τη συνείδησή μας. Αυτές οι σουβλιές της συνείδησης δεν είναι τίποτα άλλο από την κρίση του Θεού μέσα μας. Πρέπει λοιπόν να ειρηνεύσουμε με τον ουράνιο Πατέρα μας και να στραφούμε στο πρόσωπό Του εκ καρδίας, ζητώντας Του να μας συγχωρήσει και να μας δώσει κάτι από τη Χάρη και τη θεία

δύναμή Του , προκειμένου να μπορούμε να μένουμε πάντα εν ειρήνη και χαρά, όπως οι άγγελοι και οι άγιοι. Αμήν.

11. Ο Θεός μας έχει επιδαψιλεύσει πολλές δωρεές, αλλά εμείς δεν ξέρουμε με ποιό τρόπο πρέπει να ζούμε, κι έτσι δημιουργούμε μέσα μας και τριγύρω μας τον Άδη. Ο επίσκοπος Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) μας είπε κάποτε την ιστορία ενός ιερέα που ζητούσε συνεχώς να μεταφερθεί σε άλλη ενορία. Μετά από λίγο καιρό, ο επίσκοπος απάντησε με τα εξής λόγια: «Πάτερ, ευχαρίστως θα ικανοποιούσα την επιθυμία σου για μετάθεση, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα πήγαινες κι εσύ μαζί στη νέα σου ενορία» [υπονοώντας ότι το πρόβλημα δεν ήταν η θέση, αλλά η εσωτερική κατάσταση του ιερέως].

12. Όταν ένα πρόσωπο υπό την επήρεια των πονηρών πνευμάτων, βασιλεύει μέσα του διαρκώς μια σφαλερή αίσθηση ειρήνης. Ο διάβολος δεν τον πειράζει με τίποτα. Έχουμε όλοι περιόδους ειρήνης και ησυχίας, αλλά έχουμε και περιόδους πολέμου. Ο Κύριος το επιτρέπει αυτό, προκειμένου να «τριφτούμε» στον πνευματικό πόλεμο και να μάθουμε πώς να υπερνικάμε το κακό. Πρέπει να περάσει αρκετός καιρός μέχρι να μάθουμε να κατακτούμε την ικανότητα να κατοικούμε ένα κουσούρι που έχει γίνει κομμάτι της προσωπικότητάς μας για χρόνια, παιδιόθεν.

Γι' αυτό είναι που χρειαζόμαστε έναν έμπειρο πνευματικό καθοδηγητή, που να έχει ο ίδιος περάσει μέσα από όλες αυτές τις φάσεις της πνευματικής ζωής. Ένας πνευματικός πατέρας ή οδηγός μπορεί να μας διδάξει πώς να υπερπηδάμε τέτοια αρνητικά χαρακτηριστικά και πώς να κερδίζουμε και να διατηρούμε την εσωτερική μας ειρήνη.

Ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος λέει: «Διατήρησε την εσωτερική σου ειρήνη με κάθε τίμημα. Μην ανταλλάξεις την εσωτερική σου ειρήνη με τίποτα άλλο στον κόσμο. Ειρήνευσε με τον εαυτό σου, και ο ουρανός κι η γη θα ειρηνεύσουν μαζί σου».

13 . Πρέπει πάντοτε να επαγρυπνούμε. Η επαγρύπνηση και η διάκριση είναι ό,τι χρειαζόμαστε. Ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυί: «Ό,τι κι αν κάνεις, να το έχεις συλλογιστεί καλά» (πρβλ. Ιησ. 1,8).

Αν βάλουμε τη διάκρισή μας να δουλέψει και διαπιστώσουμε ότι αυτό που ετοιμαζόμασταν τελικά να πούμε θα βλάψει τον άλλο άνθρωπο, έστω κι αν αρχικά πιστέψαμε ότι είναι για το καλό του, τότε είναι πολύ καλύτερα να παραμείνουμε σιωπηλοί. Τα πάντα πρέπει να γίνονται με διάκριση. Όταν χρησιμοποιεί κανείς τη διάκρισή του, συνάμα επαγρυπνεί.

Η επαγρύπνηση είναι επίσης απαραίτητη και για την προσευχή. Η προσοχή μας πρέπει να προηγείται της προσευχής μας. Πρέπει να ξέρουμε τί ζητάμε στην προσευχή μας. Βλέπετε, όταν ζητάμε χάρη από κάποιον λέμε: «Ξέρω ότι μπορείς να με βοηθήσεις, αν το πάρεις ζεστά». Αυτό σημαίνει ότι όταν ζητάμε βοήθεια, η

προσοχή μας βρίσκεται στα λόγια που λέμε.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, όταν στρεφόμαστε προς κάποιον άνθρωπο για βοήθεια, πόσο πιο συγκεντρωμένη πρέπει να είναι, δεν πρέπει να είναι τάχα η προσοχή μας, όταν προσευχόμαστε στον Κύριο, που είναι η ίδια η ζωή μας; Αλλά εμείς έχουμε βρει τρόπους να μικραίνουμε τον κανόνα της προσευχής μας, είτε τον παπαγαλίζουμε απέξω είτε τον διαβάζουμε από βιβλίο. Η καρδιά και τα αισθήματά μας δεν συμμετέχουν σε μια τέτοια προσευχή και ενίοτε μάλιστα δεν καταλαβαίνουμε καν τι διαβάζουμε.

14. Μπορούμε να πάμε όπου θέλουμε και να κάνουμε ό,τι θέλουμε, αλλά αυτό δεν είναι ελευθερία. Η ελευθερία ανήκει στον Θεό. Ελευθερία είναι όταν ένας άνθρωπος είναι ελεύθερος από την τυραννία των λογισμών• όταν ζει εν ειρήνη- αυτό είναι ελευθερία. Ένας τέτοιος άνθρωπος προσεύχεται διαρκώς, περιμένει διαρκώς βοήθεια από τον Κύριο- ακούει τη συνείδησή του και βάζει τα δυνατά του.

Πρέπει να προσευχόμαστε με όλο μας το είναι, να εργαζόμαστε με όλο μας το είναι, να κάνουμε τα πάντα με όλο μας το είναι. Πρέπει, επίσης να μην είμαστε σε πόλεμο με κανέναν και να μην παίρνουμε ποτέ κάποια προσβολή κατάκαρδα. Ας αφήνουμε τα πράγματα στη ροή τους.

Σήμερα μας πρόσβαλε κάποιος – ποιός ξέρει ποιός θα μας προσβάλλει αύριο; Εμείς διαρκώς σκεφτόμαστε αυτές τις προσβολές, αλλά θα πρέπει απλώς να τις αφήνουμε να περνούν και να φεύγουν εν ειρήνη. Δεν πρέπει ποτέ να τις παίρνουμε κατάκαρδα. Όταν τις παίρνουμε κατάκαρδα, ο εχθρός θα ξαναπροσπαθήσει να το επαναλάβει. Αν όμως αφήσουμε την προσβολή να μας προσπεράσει και παραμείνουμε εν ειρήνη, τότε οι άνθρωποι θα παραιτηθούν από την προσπάθεια να μας προβάλλουν.

Και οι άνθρωποι θα σας ρωτάνε: «Πώς γίνεται και είσαι πάντοτε ειρηνευμένος; Όλοι οι άλλοι είναι ευερέθιστοι και προσβάλλονται εύκολα, ενώ εσύ δεν φαίνεσαι να ενδιαφέρεσαι καθόλου για τούτη δω τη ζωή. Πώς έγινες έτσι; Πώς μπορείς και παραμένεις τόσο ήρεμος;». Έτσι λοιπόν μας προφυλάσσει ο Κύριος από το κακό.

Από το βιβλίο : «ΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Βίος και διδαχές του γέροντα Θαυδαίου της Βιτόβνιτσα

Εκδόσεις : «Εν πλω»

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr